

چکیده مقالات

همایش ملی شهید مدرس

«نماینده دیروز؛ الگوی امروز»

دانشگاه آزاد اسلامی

واحد کاشمر

اسفند ۹۲

ارتباط مردم و روحانیون اهل سنت خوفاً با شهید مدرس در ایام تبعیدشان در این منطقه

رحیم جوان لاجی و عباس سرافرازی

نویسنده مسؤول: دانشجوی کارشناسی ارشد تاریخ ایران اسلامی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دکتر شریعتی، دانشگاه فردوسی مشهد

rahimjavan66@gmail.com

دکتری تاریخ، دانشیار و مدیر گروه تاریخ دانشگاه فردوسی مشهد

absarafrazi@yahoo.com

چکیده:

امروزه در این که علماء و روحانیون در سرنوشت کشورمان نافذ و موثر بوده‌اند و برای آزادی، در مقابل استعمار قد علم کرده‌اند تردیدی وجود ندارد. شهید آیت‌الله سید حسن مدرس نیز به عنوان یکی از روحانیون مجاهد پس از آن که با حکومت رضاخان از در مخالفت درآمد و رضاخان هم بعد از آن که متوجه شد، نمی‌تواند شهید مدرس را با اهداف خود همراه و هم رأی نماید، تصمیم گرفت ایشان را تبعید کند. بدین منظور رضاخان، مدرس را در سال ۱۳۰۷ به خوفاً در استان خراسان تبعید کرد. ایشان در سال ۱۳۱۶ به کашمر تبعید شد و در آنجا به شهادت رسید، وی به مدت ۹ سال و ۱ ماه و ۲۴ روز در منطقه خوفاً به سر برداشت.

مدت مردم و روحانیون اهل تسنن خوف با ایشان ارتباط و مراوده داشتند. تا آنجا که پیشنهاد مهاجرت ایشان را از شر رضاخان به کشور افغانستان مطرح کردند، ولی مدرس نپذیرفت. اگرچه رضاخان در صدد بوده با تبعید ایشان به این منطقه که اکثریت آن اهل سنت بودند اختلاف مذهبی ایجاد نماید، اما روحیه تعامل و همزیستی مرحوم مدرس باعث گردید که نه تنها این هدف محقق نشود بلکه، باعث دوستی و صمیمیت بین اهل سنت و ایشان گردد، به گونه‌ای که این رفاقت‌ها موجب نزدیک شدن مردم اهل سنت و تشیع و پیوندهای ازدواج بین آنان گردید. مضافاً به اینکه در این ایام شهید مدرس باعث کارهای عام-المنفعه‌ای نیز در خوف شد. این مقاله بر آن است تا به ایضاح هرچه بیشتر ارتباط مردم و روحانیون اهل تسنن با شهید مدرس بپردازد.

کلید واژه: استبداد، روحانیون، اهل سنت، خوف، شهید مدرس